

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἑτησίᾳ . . . . . Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἑτησίᾳ » 14.
 Διὰ τὰ δημόσ. ἡ δημοτ. γραφεῖα » 20.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἑτησίᾳ » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει
 τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δυνάμει τοῦ περὶ κυρώσεως τῆς μετα τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας συμβάσεως κλπ. Νόμου, ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκδοσις εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπὶ ποινῇ 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ 500—1000 δραχμῶν. Κατὰ μείζονα δὲ λόγον θεωρεῖται ἀπηγορευμένη καὶ ἡ ἀνευ εἰσιτηρίων πληρωμὴ ναύλων ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ.

Ἐπομένως οἱ κύριοι ἐπιβάται ὅπως εἰσεέλθωσιν εἰς τὸ ἀτμόπλοιο ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ εἰσιτήρια ἐκ τῶν Πρακτορειῶν· ἀλλῶς, δὲν θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ δι' οἰονδήποτε λόγον.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 29 Δεκεμβρίου 1880.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας).

Ὡς κεραυνὸς ἐνέσκηψεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἡ εἰδήσις περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐπιδοκιμασθεῖσα τὸσῶ πανηγυρικῶς ἀπόφασις τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, περὶ κατακυρώσεως τοῦ ἔργου τῆς προεκτάσεως τῆς προκυμαίας Σύρου ἐπ' ὀνόματι τῶν κ. κ. Μάτσα καὶ Βλάχκαλη, ἐτέθη ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατ' ἀπαίτησιν τῶν φίλων βουλευτῶν τῆ παρούσῃ Κυβερνήσει καὶ ἀντιπροσώπων τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας, οἵτινες, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν διατρεξάντων διατελοῦντες, φρονοῦσιν ἰσῶς ὅτι οὕτω πως ἀντιστρατεύομενοι κατὰ τῶν γενικῶν τοῦ τόπου συμφερόντων, ὑποστηρίζουσι τοὺς ἐντοπίους ἐργολάβους, ἀντιποιουμένους τὴν τοῦ ἔργου ἐκτέλεσιν ἀντὶ μετριωτέρας δαπάνης, ὠφελουσι δὲ καὶ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον καὶ τὸν Δῆμον. Ἡ εἰδήσις αὕτη ἐπόμενον ἦτο νὰ παραγάγῃ ἐνταῦθα τὰς χειρίστας ἐντυπώσεις, καθόσον οὐδεὶς ἐχέφρων καὶ νοήμων Ἐρμούπολιτης ἔμεινεν ὅστις νὰ μὴ ἐλεεινολογήσῃ τὰ πρόσωπα, τὰ λαβόντα τὸσον μέγα μέρος πρὸς ἀνατροπὴν ὑποθέσεως τὸσῶ καλῶς

διηρησθημένης. Ἐν τοσοῦτῳ ἡ ὑπόθεσις μένει ἀκόμη ἀναποφάσιτος, διότι ἐν τῷ συγκροτηθέντι Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ἀπητήθη νὰ προσαχθῶσι τὰ προσήκοντα ἔγγραφα καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δικαιολογούσα τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς τοῦ νὰ μὴ δεχθῇ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἀμαθεῖς καὶ κοινῶν ἔργων ἐκτελεστάς, καὶ πιστεύομεν ὅτι μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων τούτων τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὰ γενόμενα καὶ θὰ περιβάλῃ αὐτὰ διὰ τῆς ἐγκρίσεώς του. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἀξιώσιμοι τῆς Σύρου ἀντιπρόσωποι, ὧν ἀνωτέρω ἐπισημειώσαμεν, ἀφ' οὗ ἀκούσονται, ὡς ἀνωτέρω καὶ μάθωσι τὴν ἀλήθειαν, δὲν θὰ ἐπιμένωσιν ὑποστηρίζοντες τοὺς ἀλόγους ἀξιώσεις ἔχοντας ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς προκυμαίας. Οὐχ ἦττον ὅπως μὴ μείνῃ οὐδεμίᾳ δικαιολογίᾳ μήτε τοῦτοις μήτε τῇ Κυβερνήσει, ὅτι δὲν ἐφωτίσθησαν δεόντως περὶ τῆς ἀκριβοῦς θέσεως τοῦ ζητήματος, ἐκρίθη καλὸν καὶ ἔκτακτον νὰ ἐκδοθῇ παράρτημα παρὰ τῶν ἐφημερίδων «Πατρίδος», «Πανόπης» καὶ «Ἀναγεννήσεως», ὡς ἐκ τῆς μεγάλῃς σπουδῆς μὴ γενομένης δυνατῆς συνεννοήσεως καὶ μετ' ἄλλων συναδέλφων, ἐὰν συνεμερίζοντο τὰς ἰδέας τῶν συνταξάσων τὸ παράρτημα τοῦτο ἐγχωρίων ἐφημερίδων. Τὸ παράρτημα τοῦτο καταχωρίζομεν ἐν τῇ «Πανόπῃ» χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητῶν ἡμῶν, διότι ἐν Ἐρμούπολει διενεμήθη κατὰ χιλιάδας καὶ ἀνεγνώσθη μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος παρ' ὄλων τῶν κατοίκων Σύρου καὶ Ἐρμούπολεως, ὡς ἀφορῶν εἰς ζήτημα ζωτικώτατον τοῦ τόπου, κατὰ τοῦ ὁποίου ὅστις ἀντιστρατεύεται οὐδαμῶς θὰ δυνηθῇ νὰ δικαιολογηθῇ εἰς τὸ μέλλον διὰ τὴν ἄδικον ταύτην κατὰ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου ἐπίθεσιν.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, ΠΑΝΟΠΗΣ και ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Τὸ ζήτημα τῆς προκυμαίας Σύρου.

Ὁλόκληρος γενεὰ Ἑρμοπολιτῶν ἀντιπαρήληθεν ἀφ' ἧς ἠρξάμεθα τῆς ἐπεκτάσεως τῆς προκυμαίας Σύρου, ταύτην δὲ νέα διεδέξατο, καὶ ὅμως τὸ ἔργον μένει ἀτελές, καίτοι δαπανηθείσης διπλασίας ποσότητος χρημάτων, ἀντὶ τῶν ὧσων ἔδει νὰ δαπανηθῶσι διὰ τὸ συντελεσθῆν μέχρι τοῦδε τμήμα τῆς προκυμαίας, ἐκτάσεως 140 μέτρων περίπου. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς δὲ τῶν εἰδημόνων, τῶν εἰς τὰ τοιαῦτα ἔργα ἀσχολουμένων, ὅπως ἀποπερατωθῇ τὸ ἔργον τοῦτο διὰ τῶν αὐτῶν μέσων καὶ πόρων, οὐς κατ' ἔτος διατίθεται τὸ λιμενικὸν ταμεῖον, ἔμελλε νὰ παρέλθῃ ἡ δευτέρα καὶ ἡ τρίτη γενεὰ καὶ πάλιν ὁ λιμὴν τῆς Σύρου δὲν ἤθελεν ἀποκατασταθῆ ἀσφαλῆς, εὐρύχωρος καὶ τοιοῦτος, ὥστε νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Διετελοῦμεν ἀληθῶς ἐν ἐσχάτῃ ἀμηχανίᾳ, οἱ Ἑρμοπολιταί, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξεύρωμεν πόρους πρὸς συνδρομὴν τοῦ λιμενικοῦ ταμεῖου, δι' ὧν νὰ προχωρήσῃ ταχέως τὸ σπουδαῖον τοῦτο διὰ τὸν τόσην ἰσχυροῦς ἐπαρκῆς οἱ αὐτὸ, ἀφοῦ αἱ ἰδιοκτησίαι του, ὑποθηκευμέναι οὐσαι ἀντὶ δραχ. 400, 000 εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, ἐκώλυον αὐτὸν νὰ πορισθῇ νέον παρ' ἄλλου δανειστοῦ.

Τὴν δυσχέρειαν ταύτην, πάνυ γενναίως ἔλυσε ὁ ἀξιότιμος τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν ἀντιπρόσωπος κ. Σ. Σκουλοῦδης, παρασχὼν ἑαυτὸν δανειστὴν τῷ Δήμῳ ἀντὶ φράγκων ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ 200 χιλιάδων καὶ μετόκον 7 τοῖς 0/0, κατὰ τμήματα καταβαλλομένων τῷ Δήμῳ, ὅπως διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐξοφληθῇ μὲν τὸ πρὸς τὴν Τράπεζαν χρέος τοῦ Δήμου, χρησιμοποιοῦνται δὲ τὰ δύο τρίτα αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐν λόγῳ προκυμαίας. Ἐχει δε καταθέσῃ μέχρι τοῦδε τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου ποσοῦ.

Ἐπὶ τρία ἔτη ἐβασανίσθημεν, καὶ δημοσιογράφοι, καὶ δημοτικὴ ἀρχὴ, καὶ διοικήσεις, καὶ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ὅπως ἐπιτύχωμεν τὴν δυνάμει μειοδοτικῆς δημοπρασίας κατακύρωσιν τοῦ ἔργου τῆς προκυμαίας εἰς ἐργολάβον, ἰκανὸν καὶ εἰδήμονα διὰ τὰ τοιαῦτα ἔργα, καὶ ὅμως οὐδὲν ἐγένετο, εἴτε διὰ τὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἀκηδίαν τῶν δυναμένων νὰ ὑποστηρίξωσι καὶ φέρωσιν εἰς πέρας τὰς προσπάθειάς καὶ εὐχὰς τοῦ τόπου, εἴτε καὶ διὰ λόγους, οὓς ἄλλοτε θὰ ἐκθέσωμεν.

Τελευταῖον δὲ ἐπιτροπὴ ἐκ δημοτικῶν συμβούλων καὶ τινῶν μελῶν τῆς λιμενικῆς ἐπιτρο-

πῆς, προεδρευομένη παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου, ἐδέησε νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ ἐκλιπαρήσῃ τοὺς κ. ὑπουργοὺς νὰ συντελέσωσιν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των εἰς τὴν τοῦ ἔργου συντέλεσιν. Ἀληθῶς τὸ ὑπουργεῖον, συνειδὸς τὸ δίκαιον τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ τόπου, ἐξουσιοδότησε τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν Σύρου, συνεργαζομένην μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἔργου εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἣτις ἐγένετο κατὰ τὴν 30 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας, πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἐργολάβοι χερσαίων ἔργων ἐπαρουσιάσθησαν ἵνα συναγωνισθῶσι, πάντες δὲ οὗτοι ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως, καὶ κατὰ συνέπειαν γνωστῆς ἰκανότητος, μεταξύ δὲ τούτων ὁ κ. Μανιάκ, ἐργολάβος τοῦ λιμένος Πατρῶν, καὶ ὁ κ. Μάτσας, ἐπιστήμων τὰ ὑδραυλικά. Ἐκ τούτων οἱ μὲν ἐργολάβοι τῆς πόλεως ἡμῶν, ὡς μὴ φέροντες τὰ κατάλληλα προσόντα καὶ δὴ πιστοποιητικὰ ἐκτελέσεως ἀξίων λόγου ὑδραυλικῶν ἢ λιμενικῶν ἔργων, μὴδὲ τὰ ἐχέγγυα ἀκριβοῦς καὶ πιστῆς τῶν ἔργων ἐκτελέσεως ἀπερίφθησαν, ἐγένοντο δὲ μόνον δεκταὶ αἱ προτάσεις τῶν κ. κ. Μανιάκ καὶ Μάτσα, τοῦ δευτέρου ἀνακηρυχθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὡς τελευταίου μειοδότου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποῖου κατεκυρώθη τὸ προκείμενον ἔργον. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς ὅλος ὁ τόπος ἐπεδοκίμασεν, ὁ δὲ τύπος τῆς πόλεως ἐμφατικώτατα ἀνεκέρυξεν τὴν ἐργὴν ἢ μὲλλεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ, ἀνατεθὲν εἰς ἀνδρὰ εἰδικὸν περὶ τὰ ὑδραυλικά καὶ ἐπιστήμονα, ἀνεγνωρισμένης περὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα ἰκανότητος.

Εἷς τις ὅμως τῶν ἐργολάβων τῆς πόλεως ἡμῶν, ἀθέμιτον μάλιστα, ὡς ἠκούσαμεν, συνεταιρισμὸν συνάψας ἐνταῦθα μετ' ἄλλων κτιστῶν καὶ ξυλουργῶν, καὶ μετὰ τινῶν ἄλλων κερδοσκοπῶν, ἐπεχείρησε νὰ ἀνατρέψῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ πρὸς τοῦτο ἐνταῦθα μὲν εὖρεν ὑποστηρικτὰς τοὺς κερδοσκοποῦντας ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐν Ἀθήναις δὲ ἐζήτησεν ὡς τοιοῦτους τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. κ. Δούμαν καὶ Μπούμπουλην. Ἡ θέσις τοῦ κ. Μπούμπουλη, ὡς ὑπουργοῦ, ἐπιβάλλει πολὺ, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ τοῦ κ. Δούμα, καὶ διὰ τοῦτο κατάρθωσαν νὰ φέρωσι τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τοῦτο δὲ σκεπτόμενον ἴσως ὅτι ἔδει ἢ προκέρυξις τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς νὰ περιέχῃ τὸν ἐπιφυλακτικὸν ὅρον τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως πάσης ἐπὶ τῶν λιμενικῶν ἔργων πράξεως τῆς ἐπιτροπῆς, διέταξε τηλεγραφικῶς τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐγγράφων τῆς μειοδοσίας εἰς Ἀθήνας. Βεβαίως οἱ κύριοι Μπούμπουλης καὶ Δούμας δὲν ἀντιστρατεύονται κατὰ τῶν λιμενικῶν ἔργων τῆς Σύρου ἐξ ἐθελοκάκου προθέσεως, οὕτω τοῦλάχιστον ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ πρεσβεύωμεν, ἀλλ' οὐ-

τως ἐργαζόμενοι φρονούσιν ὅτι συντελοῦσιν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ τόπου καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἀθεμίτως συνηταιρισμένων κτιστῶν τῆς πόλεως ἡμῶν, ἅτε δὴ ἐν ἀγνοίᾳ διατελοῦντες τῆς εἰδικότητος αὐτῶν περὶ τὰ ὑδραυλικά ἔργα.

Διὰ ταῦτα ἔχομεν καθῆκον νὰ παρακαλέσωμεν αὐτοὺς πρὸ πάσης ἄλλης ἐνεργείας καὶ ἐπιμονῆς νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐξῆς :

Α'). Ὅτι οὕτως ἐνεργῶντες ἀντιστρατεύονται κατὰ τῶν κοινῶν συμφερόντων τοῦ τόπου καὶ ἰδίως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας.

Β'). Ὅτι αἱ ἐνεργεῖαι αὐτῶν αὐταί, πολέμια ὄνσαι τῷ συμφέροντι τοῦ τόπου, θὰ ἀποδοκιμασθῶσι παρὰ τῶν κρατίστων πολιτῶν, παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ παρὰ τοῦ τόπου.

Γ'). Ὅτι ἐπιμένοντες θὰ προκαλέσωσι τὴν παραιτήσιν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ σοβαρὰν ἴσως ἀπόφασιν ἐκ μέρους τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Δ'). Ὅτι τὸ ἔργον τῆς προκυμαίας δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ παρ' ἀνθρώπων στερουμένων γνώσεων ὑδραυλικῶν καὶ μέσων πρὸς ἐπιτυχῆ καὶ ταχεῖαν τοῦ ἔργου κατασκευήν. Ἐἴνε δὲ ἀποδεδειγμένον ὅτι οὐδέποτε ἐξετέλεσαν ἔργον, εἴτε ἐμπροσθὲς εἴτε ἀκριβῶς, διότι ἐλλείπει ἀπ' αὐτῶν ἡ εἰδικότης, τὰ μέσα καὶ ἡ ἐντροπή.

Ε'). Ὅτι θὰ προκαλέσωσι διαμαρτύρησιν ἐκ μέρους τοῦ ἐργολάβου Μάτσα, ἣτις θὰ ἀπολήξῃ πρὸς ζημίαν τοῦ Δήμου καὶ τοῦ λιμενικοῦ Ταμείου. Τὰ ἀνωτέρω ἐν εἴδει διαμαρτυρίας, ἐκρίναμεν καθῆκον ἡμῶν νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας, πάντας ἐν γένει, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. Μπούμπουλην, ὑπουργὸν, καὶ Δούμαν, βουλευτὴν, ὡς ἀντενεργήσαντας, ἐξ ἀγνοίας τῶν διατρεξάντων βεβαίως, εἰς τὴν κοινήν τῆς πόλεως ἐπιθυμίαν, ἣτοι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς προκυμαίας διὰ τοῦ ὑδραυλικοῦ κ. Μάτσα.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ ἐπικαλούμενοι τὴν σύνεσιν καὶ τὸν πατριωτισμὸν αὐτῶν πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ ἀδίκου, πεποιθήμεν, ὅτι καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ ἐχέφρονες πολῖται θέλουσι συμμερισθῆ τὴν διὰ τῆς διαμαρτυρίας ταύτης ἐκφερομένην εὐχὴν καὶ παράκλησιν, ἐφ' ὅσον ἄλλως αἱ συνέπειαι ἔσονται καταστρεπτικαὶ διὰ τὸν τόπον καὶ τὸν λαὸν τῆς ἐπαρχίας, οὐτινος ἡ ἀγανάκτησις βαρεῖα καὶ ἀπειλητικὴ μέλλει νὰ ἐπιπέσῃ ἐπὶ τέλος κατὰ τῶν πρωταιτίων τῆς ἀναστολῆς ἢ μὴ ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου τῆς προκυμαίας.

Ἐξεδόθη ἐν Ἐρμούπολει, τῆ 16 Ἰουλίου 1881.

Συνεπεία μηνύσεως τοῦ Ἰωάννου Λεϊμαντζόγλου Χαβοῦζ ἐφένδη κατὰ τοῦ Μ. Γιατροπούλου, ὁ μὲν παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Πλημμελειοδικαῖς Εἰσαγγελεὺς συνέλαβε τὸν καθ' οὗ ἡ ἐγκλησις, ὁ δὲ ἀνακριτὴς ἀνεύρεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ κατέσχε 239 λίρας ὀθωμανικᾶς. Ὁ κατηγορούμενος ὡμολόγησε τὴν πράξιν του, συνετάχθη ἡ ἀπὸ 13 Μαρτίου 1868 περὶ τούτου ἔθελσις, καὶ τὸ Συμβούλιον διέταξε τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχεθεισῶν λιρῶν εἰς τὸν ἰδιοκτήμονα ἐπὶ τυπικῆ ἐγγυήσει, ἣν ἔδωκεν ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Τουρκίας κ. Μιχαὴλ Ἀξελός, προστατεύων τὸν ὑπήκοόν του.

Ἐν τούτοις τοῦ ἐν λόγῳ κατηγορουμένου παρίσταται ὡς συνήγορος ὁ ἐν Ἀθήναις δικηγόρος κ. Σ. Μαργιολόπουλος, καὶ ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀμοιβῆς ἀποκτᾷ δι' ἐκχωρήσεως τὰ δικαιώματα τοῦ κλέπτου ἐπὶ τῶν κλαπέντων, ἐν γνώσει τῆς κλοπῆς καὶ τῆς ὁμολογίας τοῦ ἐγκλήματος ὑπὸ τοῦ κλέπτου, ἐνεργεῖ καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν ἀθώωσιν τοῦ ἐνόχου, καὶ παρουσιάζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ζητῶν τὰ κλοπιμαῖα.

Μετὰ πολλὰς τῆς ὑποθέσεως περιπετείας, καθ' ἃς ὁ Μαργιολόπουλος ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε συγκινήσεών του ἀπέναντι τῆς λείας, ὁτὲ μὲν ἀπειλεῖ, ὁτὲ δὲ ἐξυβρίζει, ἐξυβρίσας καὶ αὐτὸν τὸν ἀξιοτίμον πρόεδρον τῶν Ἐφετῶν κ. Ν. Δηλιγιάννην, τέλος ἐξεδόθη ἀπόφασις τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἀποδίδουσα δικαιοσύνην εἰς τὸν παθόντα καὶ τὸν τυπικὸν ἐγγυητὴν κ. Μ. Ἀξελόν· ἀλλ' ὁ Ἄρειος Πάγος ἀνήρσε διὰ τυπικὸν λόγον τὴν ἀπόφασιν, παραπέμφας τὴν οὐσίαν εἰς ἄλλο Ἐφετεῖον, καὶ καταδικάσας τὸν τε Λεϊμαντζόγλου καὶ τὸν κ. Ἀξελόν εἰς τὰ ἔξοδα, ἅτινα μετὰ τῶν παρεπομένων ἀνεβιδάσθησαν εἰς δραχμὰς 137.80, ἣτοι ἀνὰ δρ. 68.90 εἰς ἑκάτερον.

Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. Ἀξελός εἶχε καταθέσει παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν Ἐφετῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς παρ' Ἐφέταις δίκης δραχμὰς 300 λόγῳ ἐγγυήσεως διὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα. Ἐνῶ δὲ ταῦτα ἐπληρόνοντο ἐκάστοτε ἐν Ἀθήναις, παρίσταται ὁ ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύων τὸν κ. Μαργιολόπουλον ἀξιοτίμος κ. Βοκοτόπουλος, καὶ ζητεῖ ἐπιμόνως παρὰ τοῦ κ. Ἀξελοῦ τὰς δρ. 68.90. Ὁ κ. Ἀξελός ἔχων ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀδελφοῦ του, διαβεβαιούσαν αὐτὸν ὅτι τὰς μὲν 68.90 τῆς ὑποχρεώσεώς του ἔλαβεν ὁ κ. Μαργιολόπουλος ἐκ τῆς παρὰ τῷ γραμματεῖ ἐγγυήσεως, τὰς δ' ἑτέρας 68.90 τῆς ὑποχρεώσεως Λεϊμαντζόγλου ἐμέτρησεν αὐτὸς ὁ ἀδελφός του τῷ κ. Μοσχονοσίῳ ἵνα μετρήσῃ τῷ Μαργιολοπούλῳ, καὶ ἀνακινῶν τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τῷ κ. Βοκοτοπούλῳ, προσεδόκα ὅτι τὸ πολὺ ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἤθελεν ἐπιρυλαχθῆ νὰ ζητήσῃ νέας ὀδηγίας· καὶ τῷ ὄντι ἡ ἀναβολὴ δὲν ἠπέλει βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα τῶν δύο ἀξιοτίμων κυρίων· ἀλλ' αἱ ὀδηγίαι τοῦ κ. Βοκοτοπούλου ἦσαν νὰ πιέσῃ τὸν κ. Ἀξελόν, ἵνα εἰσπραχθῇ δις ἡ ἀπαιτήσις τοῦ κ. Μαργιολοπούλου, τοῦ ἀφερεγγύου, τοῦ καὶ ὡς πέντητος δικαζομένου, τοῦ καὶ παρὰ τινος Βοκοτοπούλου ἐν Ἀθήναις δανεισθέντος 6,000 δραχμῶν ἀπέναντι τῆς ἀπαιτήσεως τῶν κλοπιμαίων· διὸ ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἐντόνως ἐπέμενε ζητῶν πάραυτα τὴν πληρωμὴν, ἄλλως ἐννοῶν νὰ προβῇ εἰς κατάσχесιν.

Ἀπέναντι τοιαύτης συμπεριφορᾶς δικαίως βεβαίως ἐξεγείρεται ἡ ἀγανάκτησις· προκειμένου δὲ περὶ συμφέροντος κατ' οὐσίαν τῆς Κυβερνήσεώς του ὁ κ. Ἀξελός, ὅστις ἠδύνατο νὰ ρίψῃ ὡς κόκκαλον πρὸ τῆς θύρας του τὰς δρ. 68.90, ἢ νὰ μὴ τὰς ἀρνηθῆ, ὡς συνειθίζει,

Λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐξ ὅσων ἐγράφησαν ἐν τῇ ἀ' Ἀναγεννήσει» ὑπὸ τὸν πομπῶδη τίτλον αὐτὸ ἐν Ἐρμούπολει ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ Προξενείου σκάνδαλον», σπεύδαμεν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινῶν τὴν ὑπόθεσιν.

εἰς τὸν τίμιον ἐπαίτην, δικαίως λέγομεν ἐπεκαλέσθη τὰς προνομίας, τὰς ἐξασφαλιζούσας τὸ ἀπαρabiάστον τοῦ προσώπου του ὡς Προξένου, καὶ ἔπραξε τοῦτο ἀρυνόμενος κατὰ τῆς αὐθάδους κακοβουλίας· κατὰ συνέπειαν ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ταχέως ἐξῆλθεν, ἐξ ἧς εἰσῆλθε θύρας, μαθὼν (καὶ μετ' αὐτοῦ οἱ ἐντειλάμενοι) ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀσεβήσῃ πρὸς οἶκον ὑπὸ τὸ στέμμα φίλης δυνάμεως καὶ τὴν προστασίαν τοῦ ἀπαρabiάστου.

Εἶναι ἀληθές ὅτι οἱ συγγραφεῖς τοῦ διεθνoῦς δικαίου μεγάλως διαμφισβητοῦσι τὸ ζήτημα, ἀν οἱ Πρόξενοι ἀπολαμβάνουσι τῆς προνομίας τοῦ ἀπαρabiάστου, καὶ ἄλλων προστατευτικῶν ἐξαιρέσεων, ὡς οἱ πρέσβεις καὶ διπλωματικοὶ πράκτορες, κατὰ τὰ δι' ἐθίμων καθιερωμένα καὶ διὰ συνθηκῶν κεκρωμένα διεθνῆ νόμιμα.

Οἱ Stech, Clerég καὶ de Vallat, Pinheiro - Ferreira παραδέχονται τοὺς προξένους ἐν τῇ θέσει τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων (Daloz Consuls 32 Suite)· ἄλλοι παραδέχονται ὅτι ἀπολαμβάνουσι ἐν μέρει τῶν προνομιῶν, καὶ ἰδίως τοῦ ἀπαρabiάστου τοῦ προσώπου των καὶ τοῦ Προξενικοῦ καταστήματος (Portalis ἀνωτέρου ὑπαλλήλου ἐν τῷ Ἰπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιστολὴ τῆς 19 παρ. ἔτους 8 Daloz 32) καὶ ἄλλοι διακρίνουσι τοὺς ἐμπορευομένους Προξένους ἀπὸ τῶν μὴ τοιούτων, οἷς δηλονότι ἀπαγορεύεται τὸ ἐμπόριον, δεχόμενοι ὑπὲρ τῶν δευτέρων τὴν πραγματικὴν καὶ προσωπικὴν τοῦ ἀπαρabiάστου προνομίαν (Daloz 30 καὶ ἐπ.) καὶ ἄλλοι ἀποκρούουσιν ἐντελῶς πᾶν προνόμιον.

Ὡς ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ τοῦ ζητήματος μεταξὺ τῶν συγγραφέων διαμφισβητήσεως ποικίλην εὐρίσκομεν καὶ τὴν διεθνῆ τακτικὴν παρὰ τοῖς διαφοροῖς ἔθνεσιν.

Ἐν Γαλλίᾳ ἐτέθη διὰ τῆς ἐγκυκλίου τῆς 8 Αὐγούστου 1814 ἡ ἀρχὴ συνιστῶνται διπλωματικοὶ ὑπαλλήλοι:

«Sont reconnus par le souverain, qui les recoit, comme officiers du souverain qui les envoie...»

Ἰσπανία, Πορτογαλλία καὶ Βρασιλία ἔχουν τὴν αὐτὴν τακτικὴν. Αὐστρία, Ἀγγλία καὶ Πρωσσία δὲν ἀναγνωρίζουσιν οὐδὲν προνόμιον ἀπαρabiάστου. Ὀλλανδία, καὶ Βελγικὴ δέχονται τὸ ἀπαρabiάστον ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων fonctionnaires, οἷους ἰνοοῦσι τοὺς μὴ ἔχοντας τὸ δικαίωμα τοῦ ἐμπορεύεσθαι.

Ἐν Γαλλίᾳ τ' ἀνώτερα δικαστήρια ἐδέχθησαν τὴν ἀρχὴν, τὴν καθιερωθεῖσαν διὰ τῆς ἀνωτέρου ἐγκυκλίου, ἧτις χορηγεῖ κεκτημένον δικαίωμα εἰς τοὺς Προξένους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἐκτελεστηρίων (Ἀκυρωτικῶ ἀπόφ. τῆς 25 Αὐγούστου 1842 Daloz σελ. 280 σημ. 1).

Ἡ Ἑλλάς διὰ τῶν ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1837 καὶ 18 Φεβρουαρίου 1839 δύο ἐγκυκλίων τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας διέταξε τοὺς Εἰσαγγελεῖς ν' ἀναγνωρίσωσιν ὑπὲρ τῶν Προξένων τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀπαρabiάστου, καὶ νὰ μὴ προβαίνωσιν εἰς ἐκτελέσεις, εἰμὴ κατόπιν ἀδείας τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἧτις θέλει συνεννοεῖσθαι μὲ τὸν ἀρμοδίον πρέσβυν. Παρομοίᾳ δ' ἐγκύκλιος ἐκοινοποιήθη διὰ τοῦ Ἰπουργεῖου τῶν Ἐξωτερικῶν καθ' ὑψηλὴν διαταγὴν πρὸς τὰς πρεσβείας. Ἄρα διεθνῶς ἐδήλωσεν ἡ Ἑλλάς πρὸς τὰς δυνάμεις, ὅτι εἰς τὸ διαμφισβητούμενον ὑπὸ τῶν συγγραφέων ζήτημα ἀσπάζεται τὴν λύσιν τὴν ἀναγνωρίζουσαν τὸ ἀπαρabiάστον καὶ εἰς τοὺς Προξένους. Ταῦτα ἐν γένει.

Εἰδικῶς δ' ἡ συνθήκη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τῆς 27 Μαΐου 1833 ἐν ἀρθρῷ 24 διακελεύει: «Οἱ πρέσβεις καὶ ἄλλοι διπλωματικοὶ πράκτορες καὶ οἱ Γενι-

κοὶ Πρόξενοι, Πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ προξενικοὶ πράκτορες τῶν δύο συμβαλλομένων δυνάμεων, θέλουσιν ἀπολαβεῖν τῶν αὐτῶν τιμῶν, φιλοφρονήσεων, προνομιῶν καὶ προστασίας, ὧν ἀπολαύουσιν οἱ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων ἐθνῶν». Ἡτοι ἡ Τουρκία δικαιοῦται νὰ ἐπιναλεσθῇ ὑπὲρ τῶν Προξένων τῆς ἐκ τῆς ἀνωτέρου διατάξεως τῆς συνθήκης· 1) Τὸ ἀπαρabiάστον, ὅπερ ῥητῶς διεκήρυξαν ὡς ὑψηλὴν ὑπόσχεσιν αἱ ἐγκύκλιοι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. 2) Τὰ προνόμια, ὅπερ ἐδόθησαν τοῖς Ῥώσοις Προξένοις διὰ τοῦ ἀρθροῦ 8 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ῥωσσίας τῆς 12/24 Ἰουλίου 1830 συνθήκης.

Ἐν ὅσῳ δὲν ἀφαιρεθῇ τὸ ἐκτελεστήριον ἀπὸ τινος πᾶπιτετραμμένον προξενικὰ καθήκοντα, δὲν δύναται νὰ νένεργηθῇ κατ' αὐτοῦ προσωπικὴ κράτησις· ἐν οὐδεμιᾷ ἡδὲ περιπτώσει δύναται νὰ ἐπενεχθῇ προσβολὴ εἰς τὸ νῆαπαρabiάστον τῶν ἀρχείων τοῦ Προξενικοῦ. 3) Τὸ ἀρθρῶν 8 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συνθήκης τῆς 7 Ἰανουαρίου 1876. 4) Τὸ ἀρθρῶν 16 τῆς συνθήκης τῆς 12 Αὐγούστου 1839 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πρωσσίας καὶ τὰ σχετικὰ τῶν συνθηκῶν Σαξωνίας καὶ Τοσκάνης, ἐξ ὧν σαφῶς ἐξάγεται ὅτι οὐδαμῶς δύναται νὰ γίνῃ ἐκτέλεσις κατὰ Προξένων, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ ἐπι τῇ περιπτώσει ἀνοικείου συμπεριφορᾶς, τῆς ἐκτελέσεως πρέπει νὰ προηγηθῇ 1) ἀφαίρεσις τῶν ἐκτελεστηρίων· 2) σφράγισις τοῦ καταστήματος· 3) εἰδοποίησις τῆς οἰκείας πρεσβείας καὶ συνεννόησις μετ' αὐτῆς, ἵνα ἀντικαταστήσῃ τὸν πρυθέντα καὶ παραλάβῃ τὰ ἀρχεῖα. Τὸ ἀπαρabiάστον ὅμως τοῦ καταστήματος (τῶν ἀρχείων δηλονότι) εἶναι θεμελιώδης βᾶσις. Οὐδαμῶς δύναται ἡ Ἑλληνικὴ ἀρχὴ νὰ ποδοπατήσῃ τὸ πρὸ τῆς οὐραίου τοῦ προξενικοῦ καταστήματος στέμμα τῆς ξένης δυνάμεως.

Ταῦτα ἐν πλάτει ἀνεπτύξαμεν ἵνα διαφωτίσωμεν τὸ κοινόν, ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαί, ἀρνηθεῖσαι νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας πρὸς ἐκτελέσιν ἀποφάσεως κατὰ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Τουρκίας, τυπικῶς μὲν ἐφήρμωσαν τὸν νόμον, ὅστις εἶναι τὰ διεθνῆ νόμιμα, αἱ ἐγκύκλιοι, αἱ συνθήκαι, οὐσιαστικῶς δὲ ἐξεπλήρωσαν ἐπι μείζον καθήκον, μὴ θελήσασαι νὰ γίνωσιν ὄργανον κακοβουλίας καὶ ἀδίκου καταπίεσεως, προκειμένου μάλιστα περὶ τοσοῦτον εὐτελοῦς ποσότητος δραχ. 68.90, δι' ἧν περ ἠδύνατο ν' ἀναλάβωσι τὴν εὐθύνην ἀπέναντι κακοβουλίας τόσῳ καταφόρου· διότι ὑπαρχούσης τῆς καταθέσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν Ἐφετῶν, οἱ κύριοι Μαργιολόπουλος καὶ Βοκοτόπουλος, κἄν ποτε ὑπετίθεντο ἀληθῆ λέγοντες, ἠδύναντο εὐχερῶς νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῆς ἐγγυήσεως.

Ταῦτα ἐφ' ἀπαξ πρὸς διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ, καὶ οὐχὶ εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὴν ἀτάσθαλον τῆς «Ἀναγεννήσεως» γλῶσσαν, ἧτις βεβαίως γνωρίζει ὅτι ὁ κ. Ἀξελὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην πιστοποιητικῆς φιλαλληθείας, καὶ ἂν ποτε ἤθελε λάβει ἀνάγκην τοιούτου, βεβαίως δὲν θὰ καταφύγῃ εἰς τοὺς κ. κ. Μαργιολόπουλον καὶ Βοκοτόπουλον.

*
**

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ «ΠΑΝΟΠΗΣ.»

LONDON, 16 Σεπτεμβρίου 1881.

Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ κρίσις.

Ἐάν πιστεύσωμεν εἰς τὰ χθὲς ἐνταῦθα ληφθέντα τηλε-

γραφήματα ή Αίγυπτος είναι εισέτι χώρα θχυμάτων. Μόλις τή προτερία ό τόπος ήτο εις κρισιματώτατην θέσιν — ό Αντιβασιλεύς ή φιλικισμένος έν τώ άνεπιτόρω αύτου — και σήμερον πά κίνδυνο, άπεσοθήη, αι δέ διπλωματικά διυκολία, καθ' όν είχο, να παλαιώσιν Άγγλία και Γαλλία, εξέλιπον ώς εκ θυύματος. "Αν και ή υπόθεσις αύτη δέν ετελειώσεν όριστικώς, μολοντούτο ό,τι έλαβε χώραν θελει αναβλήη τήν έξωτερικήν επέμβασιν. Η Εύρώπη αύτω θα λάβη κερών να σκεφθή ώρίμως τίνα όδόν όφείλει να βαδίση, όπόταν τό κακόν χειροτερεύσ. Η υπόθεσις αύτη δέν εινε καθόλου εύχάριστος δια τήν Αύστρίαν. Πλησιεστέρη αύτα των άλλων δυνάμεων, εκτός τής Ιταλίας, εύρίσκει ότι όπόταν πρόκειται να ενεργηθή τι έν Αίγύπτω, ή έπιρροή της καταβιάζεται εις τήν του άπλου θεατού παρά τής έσπερίας Εύρώπης. Ως εκ τούτου δέν έλυπήθη βλέπουσα τήν κρίσιν εις τό τέλος της, κρίσιν, ήτι: ήθελεν αναγκάση τήν Άγγλίαν δια τής συμπράξεως ή άνευ τής Γαλλίας, να αναλάβη επί του Νείλου περισσοτέρων ίσχύων ή πρότερον.

Η τελευταία τύχη τής Αίγύπτου κείται σχεδόν εκτός τής σφαιρας των Αύστριακών συμφερόντων. "Αν και εκ Τεργέστης Αύστριακή άτιμόπλοια ενεργούσι σπουδαίας έργασίας μετά τής Αλεξανδρείας και του Σουέζ, ή Αστρία όπως και ή Γερμανία δέν έχουσι να προφυλάξωσιν άποικίας, όπως ή Άγγλία και Γαλλία. Οι Αύστρογερμανοί σύμμαχοι έρωτώσι βεβαίως άλλήλους τί πρέπει να πράξωσιν. Να προτιμήσωσι τήν ύπεροχήν τής Άγγλίας επί του Νείλου και του Σουέζ, ή να θέσωσι τήν έπιρροήν των επί τής πλάστιγγος ύπέρ τής Γαλλίας;

Είναί προητοιμασμένοι άραγε να ιδωσι τό όλον τής βορείου Αφρικης από των στηλών του Ηρακλέους μέχρι τής Βρυθξας θαλάσσης κύπτον υπό τήν Γαλλικήν ύπεριχίν; ή θέλουσι μείνη άπλοι θεαταί, όταν ή κολοσσαία Βρετανική Αύτοκρατορία μεγαλύνεται δια τής προσκτήσεως και άλλων χωρών μεγάλης έμπορικης σπουδαιότητος; "Εν εκ των δύο φαίνεται υπό σκέψιν, καθότι ό καιρός έπειγεί.

Η χθεσινή αίφνηδια μεταβολή μάς ύπαγορεύει να αφήσωμεν προς τό παρόν τας προγνώσεις κατά μέρος. Πλήν δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι όταν ή στιγμή έπέλθη όπως άποφασισθή ή τύχη τής Αίγύπτου, Βρετανοί και Ινδοί πολιτικοί, θέλουσι προσκληθή όπως λάβωσι τό πρώτον μέρος και λύσωσι τό άίνιγμα.

Τό Αύστριακόν Βρίκιον Milovie, εξέφόρτωσεν εις Βρίστολ 300 τόνους όστών, άττια παρέλαβεν εκ Ρεδεστου και Κων/πόλεως. Τό πλείστον μέρος του φορτίου τούτου εύρέθη ότι συνέκειτο εξ ανθρωπίνων όστών, ήτοι χειρών, ποδών και κρανίων όλοκλήρων. Τό φορτίον τούτο είχε συλλεχθή εκ διαφόρων μερών τής Βουλγαρίας και πρό πάντων εκ Ηλεθνης.

Ο θάνατος του Στρατηγού Garfield.

Μεγίστην λύπην έπροξένησεν ένταύθα ό θάνατος του Προέδρου τής δημοκρατίας των Ηνωμένων Πολιτειών.

Τηλεγραφήματα εξ άπασών των έπαρχιών και πόλεων τής Άγγλίας παριστάνουσι τήν του λαου θλίψιν άπερίγραπτον. Βίς άπαντας τους λιμένας τά πλοία έφερον τας σημαίας: μεσιστίους, τό έξωτερικόν των οικιών έπενθηφόρει διαφοροτρόπως, και οι κώδωνες των ναών έκρουον επί 3 ώρας πενθίμως.

Σημερινόν τηλεγράφημα εκ Νέας Υόρκης λέγει τάδε: Η αύτοψία έγένετο, τό δέ πτώμα μετεφέρθη δια του σιδηροδρόμου εις Ουάσιγκτωνά. Ο Υποπρόεδρος στρατηγός Άρθουρ έλαβε τήν προεδρείαν. Η σφαίρα ή διατρύπησασα τον στρατηγόν εξήχθη και παρεδόθη εις τήν οικογένειαν αύτου.

I. A. Π.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Κατά τήν σύγγρικην έφημερίδα «Egyetertes», ό αυτοκράτωρ τής Ρωσίας, επέστειλε τή 12 σεπτ. προς τον αυτοκράτορα τής Αύστρίας τό έπόμενον τηλεγράφημα: «Αί συγχαρητήριοι εύχαι, ως εύχρηστήθης να μοι τηλεγραφήσης μετά τήν έορτήν του όνόματός μου ένεποίησάν μοι σφοδράν συγκίνησιν, έρ' ό και εκ καρδίας σοι εύχαριστώ. Μετά πλείσσης όπης χαράς έπανείδον τον αυτοκράτορα Γουλιέλμον, τον σεβαστόν φίλον, μεθ' ου συνάπτουσιν ήμάς οι κοινοί δεσμοί οικειοτάτης στοργής». Η αύτη έφημερίς έδημοσίευσε και τό έπόμενον τηλεγράφημα του ύπουργου Χαύερλε προς τον Αύτοκράτορα: «Βιεννη, 15 σεπτ. Μεγαλειότατε, ό έν Βερολίνω πρεσβευτής κόμης Κάλνοκου τηλεγραφεϊ τάδε: «Ο Κ. Γιέρς, όν είδον πρό μικρού, χάρει μεγάλως επί ταις άμοιβαίαις έντυπώσεσι τής έν Δανσική συνεντεύξεως. Ο αυτοκράτωρ Αλέξανδρος επανήλθε καθ' όλα ήτυχος και εύχρηστημένος. Ιδίως ή φρόνησις και άπροσδόκητος μετριοφροσύνη του πρίγκιπος Βισμαρκ ένεποίησαν προς τε τον Τσάρον και Γιέρς καλήν έντύπωσιν, πείσασαι αύτους ότι πρόκειται μόνον περι επιδιώξεως ειρηνικών προθέσεων. Ο αυτοκράτωρ Γουλιέλμος διεκόνωσε τώ Τσάρω και τας τοσούτον εύκρίστους έκφράσεις του ύψηλου ήμών κυρίου έν Γανσταίν, προσθεϊς ότι γηθοσύνως ήκουσεν εκ νέου επικυρούμενα τά γνωστά αύτω φιλικά αισθήματα τής Α. Απ. Μεγ. Αφ' ου έν τή έξωτερική πολιτική ούδέν ύπόκειται σποδαιόν ζήτημα, ό λόγος περιεστράφη εις τήν καταπολέμησιν του σοσιαλιστικού κινδύνου, αλλά και ένταύθα συνέστησεν ό Βισμαρκ μεγάλην περισκεψιν περι τήν ύποκίνησιν διεθνών μέτρων. Ο Κ. Γιέρς λέγει ότι ή σπουδαιότης τής εις Δανσικήν συναντήσεως εκκειται έν τοσούτω, ότι ό Τσάρος εδήλωσε μετά παρησίας τήν σταθεράν αύτου θέλησιν, να μετέλθη συτηρητικήν και ειρηνόφιλον πολιτικήν».

Η γαλλική κυβέρνησις έκρινεν εύλογον να πραύνη τήν Γαλλίαν επί τής έν Αφρική άκροσφραυς θέσεως. "Εν έκτενεϊ άρθρω ή ακέπισημος ήφημερίς» έλεγε προς τοις άλλοις τάδε: «Ότε έληξαν αι επί του; Χρομίου; έργασίαι, προσήγγιζον τά ύπερβολικά θάλπη, ό δε τέως άριστα έχων τήν υγειάν στρατός ήζατο πάσχων. Ητο άδύνατον να αγωνίζηται έν τοις πεδίοις επί πολλούς μήνας. Ηλαττώθη έπομένως όσον ήτο δυνατόν, ίνα μη ταλαιπωρηθή υπό των επηρειών του κλίματος. Αι μετά τήν συνθήκη του Κασάρ Σαϊδ έκραγεΐσαι επί μέρους επαναστάσεις έν ταις έπιθαλασσίαις κατ' έξοχήν πόλεσιν, ήλλοίωσαν τό πράγμα. Ο στρατός έδέησε να καταλάβη δια τής βίας τήν Σφάξ και Γάβες, τήν Ζέρβαχ, Χαμαρέτ και Σούσαν, όπως προστατεύση τους Ευρωπαϊους. Τό κίνημα όμως επεξετάθη επί τας πλείστας των νοτιών φυλών, αιτινες επανέστησαν αναφανδόν. Εύχης έργον θα ήτο, εάν κατεστέλλομεν άμέσως τας ταρχάς: μακροτέρως όμως έργασίας έν θερμοστάτη ώρα δέν ήδύναντο να επιχειρήσωσι στρατιώται νεκροί και άπειροι του κλίματος». Τοιαύται όμολογίαι και ή παρατήρησις, ότι ό άγων θα επαναληφθή μετά μείζονος δραστηριότητος, ουδεμίαν θα έμπαιήσωσι τοις Γάλλοις εύάρστον αίτησιν.

Ο πρίγκιψ Ιερώνυμος Ναπολέων κατέπλευσε εις Κωνσταντινούπολιν, όπόθεν θα δηλώση επισήμως, ότι, προς όφελος του πρωτοτόκου υιου του Ναπολέοντος Βικτωρος, δθθεν παραιτείται τά δυναστικά δικαιώματά του, ύπέρ όν εκθύμως είχεν άγορεύση πρό δύο μηνών. Βίς τό βήμα τούτο προέβη ό πρίγκιψ ουχι άνευ δριμυτάτων οικογενειακών έρίδων και

αγώνων. Ἡ πολυμήχανος καὶ ἀνδρόβουλος ἀδελφή του Μαθίλδη ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐπειρᾶτο νὰ τὸν πείσῃ, ὅπως παραιτηθῆ τὰς ἀξιώσεις του καὶ ἀποδείξῃ μνηστῆρα τοῦ θρόνου καὶ ἀντίτροπον τῷ Γαμβέτα τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Ὁ πρίγκιψ ὁμως, καίτοι ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τῶν ἡγετῶν τοῦ βοναπαρτιστικοῦ κόμματος, καίτοι ἰδὼν, ὅτι ἐν ταῖς τελευταίαις ἐκλογαῖς οἱ μὲν βοναπαρτισταὶ ἀπώλεσαν περὶ τὰς τριάκοντα ἔδρας, αἱ δὲ τέως πιστόταται εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν γαλλικαὶ ἐπαρχίαι καὶ τάξεις ποσοτήθην εἰς τὴν δημοκρατίαν, ἀνίστατο στερεῶς εἰς τὰς προτάσεις τῆς ἀδελφῆς, του, μόλις δὲ ἐνέδωκεν, ἀφ' οὗ ἐν θυρωβάδει οἰκογενειακῶ συμβουλίῳ καὶ οἱ δύο υἱοὶ του ἀπεφάναντο γνώμην κατὰ τοῦ πατρὸς. Ὅτι οἱ δύο υἱοὶ τοῦ πρίγκιπος δὲν ἐβαπτίσθησαν εἶναι μῦθος· διότι εἰς τὴν ἀνατροφήν καὶ ἐκπαίδευσίν των μεγίστην ἔσχε ῥοπήν ἡ ὑπερευλαβῆς μήτηρ των Κλοτίλδη, θυγάτηρ τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ. Ὁ πρεσβύτερος, τῶν υἱῶν ἐγεννήθη τῇ 18 ἰουλίου 1862, ἐπομένως ἐκπύρξθη ἐν ἡλικίᾳ εἶναι ἤττον εὐφυῆς τοῦ νεωτέρου καὶ ἔχει τὸν σαβοῦικὸν τύπον, ἐν ᾧ ὁ ἔτερος ἔχει τὸν βοναπαρτικόν. Ἡ πάροδος τοῦ Ναπολέοντος Βίκτωρος ὡς μνηστῆρος τοῦ θρόνου πιθανὸν νὰ συνενώσῃ πάλιν τὰς διαπληκτικίζομένας μερίδας τοῦ βοναπαρτικοῦ κόμματος, καὶ νὰ προσλάβῃ τοὺς ἀποσκιρτήσαντας τοῦ Ἐρρίκου Β' κληρικούς. Ἐφ' ὅσον ἐπικρατεῖ ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἀπρόσωπος δημοκρατία καὶ ἡ ἀληθινή τοῦ λαοῦ καὶ τῶν βουλευτῶν κυριαρχία, ὁ νέος τοῦ θρόνου μνηστῆρ οὐδεμίαν ἔχει ἐλπίδα ἐπιτυχίας. Ἐὰν ὁμως γίνῃ τις ἀπόπειρα δημοκρατικῆς δικτατορίας, πιθανὸν καὶ οἱ Γάλλοι νὰ προσέλθωσι τῷ νέῳ Ναπολεόντι, καὶ αἱ δυνάμεις νὰ προτιμήσωσι τὸν ἀπόγονον τῆς γαλλικῆς, τῆς σαβοῦικῆς καὶ τῆς βυρτεμβεργικῆς δυναστείας μᾶλλον ἢ τὸν Γαμβεταν. Ὅτε ἡ κυροπούσα αὐτὸν μήτηρ ἐνόσησε βαρέως, ἡ θεία του Μαθίλδη εἶπεν, ὅτι τὸ δεινὸν κῆρυγμα αὐτῆς φωνήεντος, διότι τὸ ἔρβρον ἦτο *un petit diable dans une bénitière*.

Ἄπασαι ἀνεξαιρέτως αἱ ἐφημερίδες πλέκουσι θερμὰ ἐγκώμια ὑπὲρ τοῦ προέδρου Γάρφηλδ, ἐκθειάζουσαι τὰς πολλὰς αὐτοῦ ἀρετάς. Βίς ἐνδειξὴν πένθους, ὁ ἀχρόνος ἐξεδόθη ἔχων μέλαιναν ζώνην ἐν τῷ περισελίῳ. Ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἐπέστειλε πρὸς τὴν χήραν τὸδε τὸ τηλεγράφημα· «Δέξεις δὲν ἀρκούσι πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς βαθυτάτης λύπης, ἣν συναισθάνομαι κατὰ τὴν φρικτὴν ταύτην στιγμήν. Μόνος ὁ Θεὸς δύναται νὰ ἐνσταλάξῃ ὑμῖν παρηγορίαν». Ὁ Γάρφηλδ οὐδεμίαν καταλείπει οὐσίαν· ὀλίγας ἡμέρας, πρὶν ὑποστῆ τὸ καίριον τραῦμα, εἶχεν ἀσφαλίσῃ τὴν ζώην του ἀντὶ 25,000 ταλήρων. Τὸ λείψανον τοῦ προέδρου Γάρφηλδ μετεκομίσθη προχθὲς εἰς Οὐάσιγκτωνά ἐν μέσῳ παντοῦ ἐνδείξων γενικῆς λύπης. Βίς τὴν νεκροφόρον ἀμαζαν ἠκολούθει ὁ πρόεδρος Ἄρθουρ, οἱ ὑπουργοὶ καὶ ὁ στρατηγὸς Γράντ. Ἄπειρον πλῆθος παρήλασε πρὸ τοῦ φερέτρου, μεστὸν ἐπωδύνου συγκινήσεως. Ἡ ἐπιούσα δευτέρα ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἐξιλασμοῦ καὶ προσευχῆς. Ἡ ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ Γάρφηλδ γενομένη ἔθνη συνεισφορά ἀνήλθεν εἰς 200 χιλιάδας δολλαρίων. Ὅτε ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ Γάρφηλδ, ὁ δολοφόνος Γκιτὼ ἀνεφώνησεν αὐτῶς ἔδοξε τῷ Θεῷ ἔγραψε δὲ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πρόεδρον Ἄρθουρ, ἐξαιτούμενος ἀμοιβὴν ἐπὶ τῷ μαρῷ αὐτοῦ κακουργήματι.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 10/22 Σεπτεμβρ. — Τὸ διάγγελμα τοῦ νέου προέδρου Ἄρθουρ ἐκφράζει φρίκην ἐπὶ τῷ κακουργήματι καὶ ἐξαιρεῖ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Γάρφηλδ. Ὁ νέος πρόεδρος ἀγγέλλει ὅτι θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἄρσιν τῶν

καταχορήσεων καὶ ἀνάπτυξιν τῆς καθόλου εὐδαιμονίας. Ἡ προσεχὴς δευτέρα ὠρίσθη ἡμέρα γενικοῦ πένθους καὶ μετανοίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11/23. — Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Λονδίνου ἐψήφισεν ἐγγράφον, δι' οὗ ἐκφράζει τὸν θαυμασμὸν τοῦ πρὸς τὸν Κ. Γλάδστονα διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ὑπηρεσίας ἃς παρέσχε τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ διὰ τὴν ἀπεραιότητα τοῦ χαρακτήρος του· προσεκάλεσε δὲ τὸν Γλάδστονα νὰ στέρῃ ἑαυτὸν ὡς ὑπόδειγμα προτομῆς ἐκ μαρμάρου, ἰδρυθσομένης εἰς τιμὴν αὐτοῦ ἐν Γιλδάλ (ἰδοὺ εὐκαιρία νὰ χορηγήσῃ ἡ Ἑλλάς αὐθορμήτως τὸ ἀπαιτούμενον μάρμαρον ὡς ἔπραξε χάριν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος).

(Βλ τῆς ἀκλειοῦς).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ τῇ ἀποσταλῶσι τὰ πιστοποιητικὰ τοῦ Γεωργίου Ταφραλῆ ἢ Ψαροῦ, παρουσιασθέντος ὡς ἐργολάβου διὰ τὸ ἔργον τῆς προκομαίας, ἐπίσης δὲ καὶ τὰ τοῦ κ. Μάτσα. Δὲν πιστεύομεν ὅτι οἱ προστάται τοῦ πρώτου κατώρθωσαν νὰ παραπείσωσι τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν ὅτι ὑπάρχει σύγκρισις μεταξὺ τῶν δύο τούτων. Οὐχ ἤττον θὰ πεισθῇ ὁ κ. ὑπουργὸς ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν πιστοποιητικῶν ἀμφοτέρων, ὅτι ὁ μὲν εἶνε κοινὸς οἰκοδόμος ἐκτελέσας ἔργα οἰκοδομῶν πολλά. Ὁ δὲ φέρεται ἐστεμμένος ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, τὴν γεφυροποιίαν καὶ τὰ συνεπῆ ὑδραυλικά ἔργα εὐδοκίμως σπουδάσας ἐν Βιρώπῃ, καὶ μεμαρτυρημένος ἐπὶ εἰδικότητι, ἐκ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων καὶ ἄλλων κολοσσιαίων ἀριστουργημάτων, ἅτινα ἐξετέλεσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἔνθα οἱ ἀναλαμβάνοντες τοιαύτας ἐπιχειρήσεις ἀνταγωνίζονται πρὸς Βιρώπαιους. Ὅπως δὲ μὴ ποικιλοκεφαλῆ ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος· μὴδὲ ὁ προστάτης τοῦ κ. Ταφραλῆ, ἃς ἀναδιήτωσι τὸ ἀρχεῖον τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ ἐν αὐτῷ θὰ εὐρωσιν ὅτι ὁ ἀντιποιούμενος τὸ ἔργον τῆς προκομαίας, δις ἐπεχείρησε νὰ ἐγείρῃ στήλην ἐπὶ τῆς ὑφάλλου τῆς κειμένης πρὸ τῆς θέσεως «Βάρη» (Σαντοριναῖος ἐπικαλουμένως) καὶ ὁμως ἐνῷ ἐδαπανήθησαν πολλὰ χρήματα διὰ τὸ ἔργον ἐκεῖνο, ἡ στήλη καὶ τὰς δύο φράξ καταπεσοῦσα ἐξηφανίσθη. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις εἰς τοιοῦτους ἐργολάβους διανοῖται νὰ παραδώτῃ τὸ ἔργον τῆς προκομαίας, τότε διὰ τί κατὰ τὴν πρώτην τοῦ αὐτοῦ ἔργου ἐκθεσιν εἰς διαγωνισμὸν ἐν Ἀθήναις γενόμενον, δὲν κατεκύρωσεν αὐτὸ ἐπὶ ὀνόματί του, ἀλλὰ τὸν ἐκέρυξεν ἀκατάλληλον διὰ τὸ ἔργον τοῦτο; Οὐχ ἤττον μεθ' ὅλα ταῦτα ἔχομεν πεποιθῆσαι ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, γινώσκουσα καλῶς τίς ἐστὶν ὁ κ. Μάτσα, καὶ καταμανθάνουσα τίς ὁ ἀντιποιούμενος τὴν ἐπιχείρησιν πρὸς τὸν κ. Μάτσα, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ προσβάλῃ τὰ γενικὰ τοῦ τόπου συμφέροντα, μὴδὲ θὰ γείνη αἰτία ἀκαταλογίστου ζημίας εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ λιμένος, τοῦ κ. Μάτσα μέλλοντος νὰ ζητήσῃ ἀποζημιώσεις διὰ τὰς γενομένας παρ' αὐτοῦ παραγγελίας πρὸς ἐναρξίν τοῦ ἔργου, ὅπερ ἡ ἰδίᾳ Κυβέρνησις ἀνέθετο πρὶν μὲν νὰ δημοπρατήσῃ καὶ κατακυρώσῃ ἀμετακλήτως ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ἐν Σύρῳ, μετὰ δὲ τοῦτο μεταμεληθεῖσα θέλει νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν προτέραν ἀπόφασιν τῆς καὶ νὰ τηρήσῃ ἀνέπαφα τὰ ἐκ τοῦ Νόμου δικαιώματά της ὧν ἐκουσίως ἀπεξεδύθη ἐξ ἀβροφροσύνης καὶ ἄκρας ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν.

— Τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα» τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἐδημοσίευσεν τὰ ἐπόμενα ἐπίσημα τηλεγραφήματα, περὶ τῆς περιουσίας τοῦ Βασιλέως:

ΑΡΤΑ, 16/28 Σεπτεμβρίου (1 μ. μ.) — Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀφίκετο σήμερον τὴν μεσομβρίαν. Τὰ τοῦ ἐνθουσια-

σμού τῶν κατοίκων καὶ τῆς ὑποδοχῆς ἀνώτερα περιγραφῆς.

ΑΡΤΑ, 16/28 Σεπτεμβρίου (4 μ. ρ.) — Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀφίκετο αἰσίως ἐνταῦθα τῇ 12 ὥρα. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξεν ἀπεριγραπτός. Χιλιάδες ἰππέων, πεζῶν ἀνδρῶν, γυναικοπαίδων, προηγούντο ζητωκραυγάζοντες μετὰ σημαίων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ τῶν Βασιλοπαίδων, τρέχοντες ἀπὸ τοῦ χωρίου Κομπότη μέχρις Ἄρτης. Ἐξωθεν τῆς πόλεως, ἀληθῆς ἑορτὴ ἑορτῶν καὶ πανηγυρικῶν πανηγύρεων, χαρμόσυτος καὶ συγκινητικὴ. Ἀδύνατον προσφωνῆσαι Βασιλέα εἰς ἄκρον συγκεκινημένον, ἐπευφημούμενον ἐξωθεν καὶ ἐσωθεν πόλεως καὶ βρυντιζόμενον ἀπὸ ἐξωστῶν, θυρῶν καὶ παραθύρων, δι' ἀνθέων καὶ ζαχαρωτῶν. Πανηγυρικῶς ἐξακολουθεῖ. Ὁ Βασιλεὺς κατώκησεν εἰς οἰκίαν Μητροπολίτου, προγευματίζει δὲ καὶ γευματίζει εἰς οἰκίαν Καρκαίνου.

— Ἴδου ἡ περὶ ἀπόλυσεως ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ τεσσάρων κατηγοριῶν ἐγκύκλιος τοῦ ἐπὶ τῶν Βσωτερικῶν Ὑπουργείου :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους

Ἐπίκειται τοῖς ἀνακοινωθεῖσιν ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 86 ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἡμετέρας ἐγκυκλίου, γνωστοποιούμεν ὑμῖν, κύριε Νομάρχα, ὅτι διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 31 τοῦ π. μ. Αὐγούστου διετέθη ἡ πραγματοποιήσις τῆς ἀπολύσεως τῶν κατατεταγμένων ἐν τῷ στρατῷ ἐκ τῶν εἰς τὴν ἐθνοφυράν μεταδάντων ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου ὡς ἐκ τῆς ἐν τοῖς Μητρώοις ἀρρένων ἡλικίας αὐτῶν ἐπιστράτων ἐφεδρῶν—εἴτε προὔπηρέτησαν οὗτοι εἴτε μὴ—οἵτινες εἶχον τηρηθῆ ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ στρατοῦ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου Β. Διατάγματος ἐγκαιρῶς ἀνακοινωθέντος ὑμῖν, πρὸς δὲ τῶν ὡς ἐκ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταδάντων ἐπίσης εἰς τὴν ἐθνοφυράν κατὰ τὸ ἄρθρον 115 τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας, παρηγγέθησαν δὲ τὰ οἰκεία τοῦ στρατοῦ Σώματα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 297)59,222 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, κἀτωθὶ τῆς παρῴσης ἀνατυπούμενης νὰ ἐνεργήσωσι τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν.

Φέρομεν ἐπίσης εἰς γνώσιν ὑμῶν, ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπερῆνατο ἤδη τὴν εἰ τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσιν.

α.) Τῶν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὑποχρέωσως αὐτῶν τηρηθέντων εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, δυνάμει τοῦ περὶ ἐπιστρατεύσεως τοῦ στρατοῦ Β. Διατάγματος τῆς 8 Ἰουλίου 1880, κληρούχων παλαιῶν ἀπογραφῶν.

β.) Τῶν ἐκ τῶν ἐπιστράτων προὔπηρησάντων ἐπὶ τρίμηνον τοῦλάχιστον χρονικὸν διάστημα, εἴτε ὡς κληρούχων παλαιῶν ἀπογραφῶν, εἴτε ὡς ἐκτάκτων ἐφεδρῶν, εἴτε πρὸς ἀσκήσιν ἐν τοῖς ὅπλοις, εἴτε ἐθελουσίως, εἴτε ὡς ἀντικαταστατῶν.

γ.) Τῶν ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ νόμου κληρωτῶν τῆς τοῦ 1880 ἀπογραφῆς ὑποχρέων εἰς ἐξάμηνον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν—καταβαλόντων τὸ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὀριζόμενον ἑκατοντάδραχμον τίμημα καὶ παραπεμφθέντων εἰς τὴν διαθεσιμότητα τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τούτου καὶ

δ.) Τῶν ἐκ τῶν ἐπιστράτων διανυσάντων μακρότερον χρόνον ὑπηρεσίας ἀναφορικῶς πρὸς τὴν εἰς τριακονταχιλιῶς ἀνδρας ἀποφασισθεῖσαν ἅμα ἐλάττωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ.

Καὶ πρὸς μὲν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Ὑπουργικῶν Συμβουλίου, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῶν κατατεταγμένων, ἐνδοθήσονται αἱ δέουσαι διαταγαὶ ἐκ μέ-

ρους τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου, αἱ θέλομεν ἐγκαιρῶς ὡς ἀνακοινώσῃ, ὑμεῖς δὲ θέλετε συνεννηθῆ μετὰ τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου καὶ τῶν ἄλλων ἀρμοδίων Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, ὅπως ἀπ' ἐνός μὲν παύσῃται ἐντελῶς ἡ περαιτέρω κατάταξις καὶ καταζήτησις τῶν μήπω καταταχθέντων ἐκ τῶν ἐν γένει ἐπὶ τρίμηνον τοῦλάχιστον χρονικὸν διάστημα προὔπηρησάντων ἐπιστράτων, ἀπ' ἐτέρου δὲ ἐπιδιωχθῆ συντόμως ἡ ποινικὴ καταδίωξις αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1881.

Ὁ Ὑπουργός

Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.

Ν. Βραχύνος.

— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐκτελοῦν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου βαθμηδόν, διέταξεν ἤδη τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀ. κατηγορίαν ἀνδρῶν. Ἐκ δὲ τῶν ἐπιστράτων καὶ προὔπηρησάντων τὴν ἀποστολὴν ἐπ' ἀδείᾳ εἰς τὰς ἐστίας τῶν τῶν μονογενῶν. Ἡ ὁλοσχερῆς δὲ ἐκτέλεσις τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφασισθέντων γενήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργῶν Στρατιωτικῶν βαθμηδόν, δι' ὅν λόγον καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν παρ' αὐτοῦ ὡς ἀνω διαταχθέντων γενήσεται ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον διὰ τοῦ εὐρισκομένου ἐν τοῖς 13 νομοῖς τοῦ βασιλείου ἀνδρας.

— Διετάχθησαν ἅπαντα τὰ σώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα νὰ ὑποβάλωσιν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ὀνομαστικὴν κατάστασιν τῶν ἐπὶ λειποταξία ἢ φυγοστρατεία μνηυθέντων ὀπλιτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ἐπιστρατείας διατάγματος μέχρι σήμερον.

— Τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Ηνας ἐκ Κων/πόλεως ἀπὸ 15/27 Ἰουλίου ἀγγέλει τὰ ἑξῆς :

αὐτοὶ πρεσβευταὶ ἐπέδωκαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν Πύλιν ταύτσημον διακοίνωσιν περὶ τῆς μεταβολῆς τῆς ἐπαινεχθείσης ὑπὸ τῶν τούρκων εἰς τὸ ἐλληνοτουρκικὸν σύνορον ἀπὸ τοῦ Κριτήρι μέχρι τοῦ Ζάρκου. Κατὰ τὴν σύμβασιν ἢ γραμμὴ τοῦ συνόρου ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν κορυφὴν τῶν πρὸς Β. τοῦ Ζάρκου κειμένων ὄψωμάτων, ἐνῶ οἱ τούρκοι κατέστησαν τὸ σύνορον πρὸς Μ. Ζάρκου, ἀποτελοῦν γωνίαν καὶ ἀναλαμβάνον οὕτω τὸ μέρος τοῦ πεταμοῦ Πηνειοῦ, ὅπερ ἔπρεπε νὰ ἀνήκῃ τῇ Βλῆδι. Οἱ πρεσβευταὶ παρατηροῦσιν ἐν τῇ διακοίνωσει αὐτῶν, ὅτι ἄπται αἱ διαφωναίαι, αἱ τυχόν ἀναφυόμεναι μετὰ τῶν ἐπιτρόπων, τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν ὀρθοσίαν, ἔπρεπε νὰ διαλύονται κατὰ πλειονοψηφίαν αὐτῶν, ἐνῶ ἐπὶ τῆς προκειμένης περιστάσεως ὁ Χεδαγὲτ πασαῖς κατέλαβε στρατιωτικῶς τὰ ἀμφισβητούμενα σημεῖα παραβαίων τὴν ἀρχὴν ταύτην, ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι οὕτω ποιῶν ἐξτελεῖ τὰς διαταγὰς τῆς Πύλης. Οἱ πρεσβευταὶ ἐπομένως διαμαρτύρονται κατὰ τῆς ἐρμηνείας ταύτης τῆς συμβάσεως, τῆς δοθείσης ὑπὸ τῆς Πύλης καὶ ἀπαιτοῦσι τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπὸ τῆς συνθήκης ὀριζομένου συνόρου, ὅπερ αὐτὴ ἡ Πύλη προέτεινε.

— Ἀποφάσει τῶν ἐν Κερκύρα Πλημμελειοδικῶν κατεδικάσθη εἰς μνησιαίαν φυλάκισιν ὁ εἰδικὸς πάρεδρος τοῦ χωρίου Παροῶν τοῦ Δήμου Μεσοχωριτῶν Κωνστ. Καρύδας, καὶ εἰς πρόστιμον δραχμῶν 20, ὡς παρακωλύσας διὰ δολίων μέσων τὴν σύλληψιν στρατευσίμων.

— Ἡ ἀπογραφή τῶν κατοίκων τῆς Ἄρτης ἐπεραιώθη, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν χωρίων τοῦ Γαρδικίου, ὧν ὁ πληθυσμὸς δὲν ἐγνώσθη εἰσέτι, εἰς 30,824, διαιροῦνται δὲ ὡς ἑξῆς: Πόλις Ἄρτης 4,969, τμήμα Βρύσεως 3,714, ἀνω Ῥαδοβίτσιου 2,823, κάτω Ῥαδοβίτσιου 2,872, καὶ Τσομέκρας 16,446.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

EN TERGESTH.

ASSICURAZIONI GENERALI

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1831

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΦΡ. 65,000,000.

Ἡ διεύθυνσις τῆς ἀνωτέρω Ἐταιρίας μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ κυρίου Μ. Βεζέρη, πράκτορος αὐτῆς ἐνταῦθα, διώρισεν ἐμὲ τοιοῦτον διὰ τὴν ἐνέργειαν ἀσφαλειῶν ἐπὶ τῶν θαλασσιῶν ἐν γένει κινδύνων, τοῦ πυρός, τῆς διὰ ξηρᾶς μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων, τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῶν δι' ἀνοικτοῦ λογισμοῦ γενικοῦ Συμβολαίου ἐμπορευμάτων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς οἰοῦντι ποσοῦ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ἢ ἀναγγεῖλω ὑμῖν τὸν διορισμόν μου τοῦτον καὶ συνάμα νὰ σᾶς ἐκθέσω ἐν ὀλίγοις τὴν σπουδαιότητα τῆς Ἐταιρίας καὶ τὰ ἐχέγγυα ἅτινα παρέχει εἰς τοὺς κυρίους ἀσφαλιζομένους δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς κλάδους.

Ὁ πεντηκονταετής βίος αὐτῆς, τὰ μεγάλα καὶ πραγματικὰ κεφάλαιά της φράγκα 65,000,000, αἱ σπουδαῖαι πληρωθεῖσαι ζημίαι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βίου της φράγκα 358,353,286 (ἐξ ὧν φράγκα 20,011,406, ἐπληρώθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1880 ὡς τοῦτο ἀναφαίνεται ἐκ τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθέντος βιβλιαρίου ζημιῶν), ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν ὑποκαταστημάτων καὶ Πρακτορείων ἅτινα ἔχει εἰς ὅλον τὸν Κόσμον ἀναβαίνοντα εἰς 5,000 καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ὑπόληψις ἣν ἀπολαμβάνει εἰς τὰς μεγαλοπόλεις τῆς ἑσπερίας διὰ τὴν πιστὴν καὶ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων της πρὸς τοὺς Κ. Κ. ἀσφαλιζομένους, εἶναι ἱκανὰ νὰ σᾶς πείσωσι καὶ με τιμῆσητε με τὰς διαταγὰς σας τὰς ὁποίας προθύμως ὁ ἀποδεχθῶ καὶ θὰ ἐκπληρώσω.

Τὰ Συμβόλαια τῶν θαλασσιῶν κινδύνων καὶ Πυρασφαλειῶν ἐκδίδονται ἐνταῦθα καθὼς καὶ πᾶσα ἀποζημίωσις κανονίζεται καὶ πληρώνηται ἐνταῦθα προθύμως.

Τὴν ἀληθῆ ἀφήγησιν τῶν ἄνω ἀναφερομένων μου ἐπιβεβαιούσιν πιστεύω πολλοὶ ἐκ τῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων καὶ ἰδιοκτητῶν οἵτινες γινώσκουσιν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των τὴν Ἐταιρίαν καὶ πρὸς τούτοις ὁ Κορ Λεωνίδας Κουτσοδόντης Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὅστις τυγχάνει καὶ σύμβουλος τῆς Ἐταιρίας, παρ' οὗ δύναται ὁ ἀμφιβάλλων νὰ λάβῃ περαιτέρω πληροφορίας πρὸς τὸ συμφέρον του.

Γραφεῖον τοῦ Πρακτορείου ἐν τῷ Καταστήματι «Ἀρμονίας».

Σύρος τὴν 16/28 Αὐγούστου 1881.

Διατελῶ ἐν ὑπολήψει

A. E. ΝΟΣΤΡΑΚΗΣ.

TRANSATLANTIC FIRE INSURANCE COMPANY
OF HAMBURG.

Κεφάλαιον 70,000,000 Μάρκων

τούτέστι

τριῶν καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλιν. συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντασφαλειῶν.

Οἱ ὑποπαινόμενοι εἰδοποιούμεν τοὺς Κυρίους κτηματίας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως ταύτης, ὅτι:

Ἄνετέθη εἰς ἡμᾶς τὸ πρακτορεῖον τῆς ἐν Ἀμβούργῳ τῆς Γερμανίας **ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ**, καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1880 ἐδέχθημεν καὶ δεχόμεθα Ἀσφαλείας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρός ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ ἐμπορευμάτων μετὰ τὰ συνήθη δικαιώματα τῶν λοιπῶν Πυρασφαλειῶν.

Ἡ Ἐταιρία αὕτη ἱκανοποιεῖ ἀκριβῶς καὶ προθύμως δι' ἡμῶν πᾶσαν κατ' ἀλήθης ἀπαίτησιν. — Ἡ Ἐταιρία αὕτη δέχεται τὴν διακανόνισιν τῶν διαφορῶν (ἐὰν ἐγερθῶσι τοιαῦται μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων) διὰ διαιτητῶν ἐκλεχθησομένων παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσφαλισθέντος.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται τὰ συμβολαία μας.

Περαιτέρω πληροφορίες δίδονται ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖῳ.

Οἱ Πράκτορες

C. KLÖBE & Co.

Ἐνοικιάζεται τὸ κατὰ τὸ παλαιὸν ναυπηγεῖον γήπεδον τοῦ ἐν Μασσαλία Ἐμμ. Πρασσακάκη. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐνοικιάσῃ αὐτὸ ἄς διευθυνθῇ εἰς τὸν κ. Σ. Ι. Πρώϊον.

ΤΡΕΙΣ ΑΠΟΘΗΚΑΙ κείμεναι εἰς θέσιν Ἀμμον μεταξὺ τῶν βυρσοδεφείων Γ. Λαγουροῦ καὶ Μ. Κορνηλάκη, εὐρύχωροι, μήκους μέτρων 40 καὶ πλάτους μέτρων 6 ἐκάστη, ἔχουσαι πατάριον καὶ ὕδωρ ἀφθονον, σκεπασμένα δὲ με κεράμους, **ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ** εἰς συγκαταβατικὴν τιμὴν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Πανόπης».

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο ἀποθήκαι κατὰ τὴν ὁδὸν Ῥήγα καὶ ἀπέναντι τοῦ κουρείου τοῦ κ. Ν. Λυμπούση. Ὁ βουλούμενος ἀποτανήτω εἰς τὸν κ. Ν. Α. Καρδίτην.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 430 καὶ ἀπὸ 11 Ἰουνίου (ε. ε.) ἀποφάσεώς του ἐκήρυξε διαλελυμένον τὸν μεταξὺ τοῦ Νικολάου Βαρκαρώτου καὶ τῆς συζύγου του Πολυζένης γένους Παξιμάδη ὕφιστάμενον γάμον.

Ἐντέλλεται ὁθεν ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἐνόμους τῆς παρούσης τοιχοκολλήσεις καὶ δημοσιεύσῃ ταύτην εἰς τινὰ τῶν ἐγγυρίων ἐφημερίδων.

Σύρος τῆ 19 Ἰουνίου 1881.

Ὁ τοῦ Νικ. Βαρκαρώτου πληρεξ. διαιτηγός

Γ. Ν. ΤΣΙΤΣΕΚΛΗΣ.